

[Finansministeren.]

af Krigskonjunkturskattens Omraade. Hvor meget en Skatteligning paa det Grundlag, som er foreslaaet af de ærede Medlemmer, vil give i Provenu, kan jeg ikke sige, men det vil være et alt for ringe Beløb til at tilfredsstille de Pengebindingskrav, som de nuværende Forhold nødvendiggør. Og formelt er Ændringsforslaget ganske utilfredsstillende. Det hele kommer til at hvile paa et individuelt Skøn, og det lød derfor lidt mærkeligt, naar det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen efterlyste Retningslinier for Krigskonjunkturbeskatningen, altsaa som en Kritik af de Bestemmelser, der findes i det forelagte Lovforslag. Thi i de Bestemmelser, der findes i det af det ærede Medlem anbefalede Ændringsforslag, er der overhovedet ingen Retningslinier, men kun Udtryk, som giver Raaderum for det mest vidtgaende Skøn. Hvad vil „udprægede Krigsindtægter“ sige? Hvad vil det sige, „naar Skatteyderens Arbejdsindsats og forretningsmæssige Risiko ikke staar i et rimeligt Forhold til den opnaaede Fortjeneste“? Og hvad vil „unormalt smaa Indtægter“ sige, naar der ikke nævnes noget om, hvilken Norm man skal regne med? Der vil i Virkeligheden ikke være Holdepunkter for en Skatteligning af denne Art, saa alene af formelle Grunde kan jeg ikke anbefale Ændringsforslaget til andet end Forkastelse.

I øvrigt findes under Punkt c i det ærede Medlems Ændringsforslag et Forslag, som helt vil bryde den hittidige Retningslinie for dansk Skattelovgivning, idet man vil trække en skarp Grænse, oven over hvilken der skal paalægges en eksorbitant høj Skat, medens den Skatteligning, som anvendes over for Skatteborgere med en skattepligtig Indtægt paa 30.000 Kr., overhovedet ikke skal anvendes over for Skatteborgere under denne Grænse.

Bemærkningerne til Bondepartiets Ændringsforslag har jeg ikke helt forstaaet, men jeg kan ikke opfatte dem paa anden Maade, end at de i Virkeligheden forudsætter Ændringsforslag, som ikke er stillet, forudsætter, at der skulde stilles Ændringsforslag ogsaa med Hensyn til den tvungne Opsparing. Jeg gør i øvrigt opmærksom paa, at hvis det af det ærede Medlem anbefalede Ændringsforslag til en ny Paragraf efter § 1 blev vedtaget, kunde adskillige af de Bestemmelser, som indeholdes i Lovforslaget, ikke opretholdes.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen vil jeg gerne sige, at man vel nok kan fremføre den Betragtning, at der ved Statsobligationslaanets Udførelse i Praksis gives

— som det ærede Medlem sagde — en Arbejdsløshedsunderstøttelse til ledig Kapital, men det er jo et Offer, man bringer af Hensyn til den ønskelige Pengebinding, og en Pengebindingspolitik kan nu engang ikke gennemføres, uden at der bringes Ofre, uden at det koster noget.

Om det andet af de Lovforslag, som det ærede Medlem ikke kunde give sin Tilslutning, nemlig Forslaget om Omsætningsafgift paa Motorkøretøjer, vil jeg gerne sige, at efter min Mening gør Maksimalprisordningen ikke en saadan Afgift overflødig. Det har ogsaa vist sig efter Gennemførelsen af denne Maksimalprisordning, at der finder en Omsætning Sted, som ligger uden for det normale, uden at man samtidig kan sige, at Omsætningen i Købstilladelser svarer til det naturlige Forbrug paa dette Omraade; der er altsaa stadig et Spekulationsmoment, der retfærdiggør en Lovgivning som den, der her er foreslaet.

Den ærede Ordfører for Udvalget fremsatte jo en Række Udtalelser og gennemgik de enkelte Ændringsforslag. Jeg har intet at bemærke til den ærede Ordførers Udtalelser her eller til de Bemærkninger, hvormed han supplerede Betænkningens forskellige Udtalelser. Og jeg kan selvfølgelig anbefale at stemme for alle de Ændringsforslag, der er stillet til de tre Lovforslag, som sorteres under Finansministeriet, hvilket er en simpel Følge af, at jeg selv har stillet dem, med Udvalgets Tilslutning.

Paa et enkelt Punkt maa jeg dog som Finansminister give Udtryk for en vis Reservation i min Anbefaling, nemlig vedrørende det finansielle Resultat af den Pengebinding, som bliver det endelige Facit af det Lovforslag, der fremkommer, naar disse Ændringer er vedtaget, sammenlignet med Resultatet af det af mig oprindeligt forelagte Lovforslag.

Som det fremgaar af den omdelte Betænkning, kan man ganske vist regne med, at Krigskonjunkturskatten giver et Merudbytte paa ca. 8 Mill. Kr., medens omvendt Merindkomstskatten af Selskaberne giver et Mindreudbytte paa ca. $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Men paa den anden Side er der indført saadanne Lempelser i den bundne Opsparing, at der her fremkommer en Formindskelse paa ca. 15 Mill. Kr., bortset fra den Formindskelse, som vil fremkomme ved de indførte Dispensationsbeføjelser. Selv om jeg naturligvis anser Pengebinding i Form af Skatter for mere effektiv end Pengebinding i Form af Opsparingsbeløb og derfor meget vel kunde gaa med til det Synspunkt, at en mindre Difference mellem et Opsparings-